

Transskription af:
Sexhundretallet
S1E2 Beskidt Browser

Værter: Louise Lindblad, journalist, og Mette Byriel-Thygesen, museumsinspektør på Nationalmuseet.

Medvirkende: Nicolas Barbano, filmanmelder og filmproducent.

Museumsvagt: Oppe i den nye bygning længst henne, der er der en film, der kører. En computer film med en kvinde, som ligger og hygger sig med sig selv. Alt sammen computerskabt. Den passer måske ind til det, vi i gang med at lave.

Louise Lindblad: Det kunne godt lyde sådan. Ja.

Nicolas Barbano: Hvad sagde du, hun gør ved sig selv?

Museumsvagt: Hun ligger... Det ser ud som om at hun hygger sig gevaldigt med at masturbere.

Nicolas Barbano: Ja ja okay, spændende.

Louise Lindblad: Hun hygger sig. Ja, hun onanerer ikke, hun hygger sig.

Mette Byriel-Thygesen: Ja, men var det ikke sjovt han bliver pinligt berørt. Er det ikke rigtigt?

Louise Lindblad: Det gjorde han. Ja.

Louise Lindblad: Vi blev i Danmark internationalt berømt for vores seksuelle frisind, da vi frigav pornoen i 1969. Men hvor forsvandt frisindet hen? Du lytter til Sexhundretallet. Lige siden jeg lærte, hvad det vil sige at være et seksuelt væsen, har en lille stemme fulgt mig. Den er her stadig.

Også lige nu. Opmærksomheden. Jeg kalder den skammen. Jeg har altid været god til at ignorere den tale hen over den. Men nu vil jeg prøve at forstå den. Gennem ti afsnit undersøger jeg min generations forhold til sex og skam, og sammen med kulturhistoriker Mette Byriel-Thygesen dykker jeg ned i seksualitetens kulturhistorie for at forstå, hvad der har formet os. Mit navn er Louise Lindblad, og det her er historien om dit og mit begær. Afsnit 2 'Beskidt browser'. Mette og jeg mødes som altid på Nationalmuseet i København.

Louise Lindblad: Jeg hedder Mette Byriel-Thygesen og er museumsinspektør på Nationalmuseet, og jeg har specialiseret mig i historiske perspektiver på køn, krop og seksualitet.

Louise Lindblad: Måske skal vi lige i det her afsnit snart starte med at sige, hvor vi sidder henne?

Mette Byriel-Thygesen: Ja. Vi sidder i et rum på Nationalmuseet fyldt med alle mulige gamle ting. Herinde er der jo alt fra gamle børnespil til træsko til kaffekander. Og ovre i vores afdeling har vi jo prævention og gamle menstruationsbind.

Louise Lindblad: Og hvor mange rækker fylder sex... Ligesom historiske genstande, der handler om sex?

Mette Byriel-Thygesen: Lige nu har vi to hylder, og så har vi et helt lager fyldt med historisk øh undertøj. Nå.

Louise Lindblad: Ja. Mette, du er jo museumsinspektør her. Og jeg tænker, at med den titel du har og det område du undersøger, så må du have en ret interessant browserhistorik?

Louise Lindblad: Ja, det må det må man sige ja til. Det. Det er kun en uge siden, at jeg fik virus på min computer med noget russisk russisk porno og sådan noget. Jeg ved ikke jeg har været inde på, men men men det er jo ikke. Altså det er jo ikke en usædvanlig dag at man kan. Jeg søger både på noget med kønssygdomme, til noget med prævention, til noget med pornografi eller sådan, så det kan på den måde være rimelig slibrigt. Og det er også nogle gange mit skrivebord, hvad det er der ligger der. Lige nu ligger der både sengekantsfilm og stjernefilm, så det bliver ret hurtigt meget farverigt.

Louise Lindblad: Men altså, man kan sige det mindste Har du sådan en faglig undskyldning for det? Jeg tænker, når jeg tænker på min browserhistorik, så kan jeg godt komme til at skamme mig. Altså den her skamfølelse, jeg har jo... Det, vi skal tale om i det her afsnit. Hvorfor at vi skammer os over at se porno? Og det oplever jeg virkelig, virkelig mange i min generation gør. Inklusiv mig selv.

Mette Byriel-Thygesen: Man kan sige rent historisk, så hænger den skamfølelse jo også sammen med, at man jo har set både seksualitet og pornografi som noget dybt privat og i virkeligheden også noget forbudt. Altså noget du skulle undgå, Hvis du onanerede, så handlede det om, at du faktisk spilder dyre dråber sæd i forhold til, at du ikke reproducere dig selv. Og hvis du skulle have sex, jamen så var målet ligesom også at få et barn. Så alt hvad der ligesom også hedder nydelse derudover eller sex for sexen skyld. Det har på en eller måde været bandlyst, fordi der var jo ikke noget formål med det.

Louise Lindblad: Men der skete noget gennemgribende i Danmark i 1969. På en bølge af frisind legaliserede pornoen som det første land i verden. Turister valfartede til den nye sex-mekka København. Pornoskuespillere blev folkeeje. Dyresex og børneporno blev lovligt, og der var intet skamfuldt over at være stampublikum i pornobiografer, der skød op overalt i Danmark. I dag lyder det i hvert fald i mine ører som et slags frihedstrip på syre og meget langt fra mit eget forhold til porno. Jeg vil forstå, hvor frisindet forsvandt hen. Hej, vi kommer fra Nationalmuseet og Radio Loud og vi har fået lov til at lave nogle optagelser. Mette og jeg er taget til Statens Museum for Kunst for at mødes med Nicolas Barbano. Han er filmanmelder og filmproducent. Han ved ufattelig meget om porno, og så har han selv været med til at producere en pornofilm til kvinder i starten af 00'erne. Den vender vi tilbage til, for vi starter nemlig historien om dansk porno her i kunstens verden.

Mette Byriel-Thygesen: Men man forstår jo godt, at folk har stået i lange køer inde i København for at se de her værker.

Nicolas Barbano: Vi står og kigger på et kunstværk af Wilhelm Freddie, som hedder Seksuelt interiør fra 1936, og der er en kvindebyste, som... Hvor kvinden har et sensuelt udtryk i ansigtet, løfter hovedet opad og ser ud som om hun er i ekstase, kan vi vel nok være enige om. Og lige ved siden af det er der en kniv, som er anbragt på højkant. Så er der lige under bøssen er der en hvid porcelænskat, som også afspejler det kæledende i kvindens udtryk. På gulvet ligger der en sammenføjning af legemsdele. Blandt andet et kvinde ben med nøgent lår og en hånd en herrehånd, tror jeg, som så kan gramse på kvindens ben, tror jeg.

Louise Lindblad: Er det trusser, han har... holder op i med tommelfingeren? Hånden?

Nicolas Barbano: Han holder i hvert fald tommelfingeren, er holdt op i et eller andet, så du tolker det som en trusse. Det vil så sige, det er så der, hvor vores underbevidsthed kommer ind og bestemmer hvad man tolker det som.

Mette Byriel-Thygesen: Jamen jeg synes jo, at det er jo ret tankevækkende, at når vi står midt i en Wilhelm Freddie univers, så er han jo på rigtig mange måder et meget godt eksempel på, hvad det er egentlig også man ser som usædeligt, og hvilke diskussioner man har omkring hvad der skal censureres. Hvad skal der vises hvad på en eller anden måde for for utænkeligt på det her tidspunkt? Wilhelm Freddie laver jo en udstilling i 30'erne, hvor hans værker, som ender med at blive beslaglagt af politiet. Men det der jo også interessant, det er befolkningens kæmpe store interesse for den her... For den her udstilling, så synes vi også det er interessant, når vi også skal tale lidt om pornografiens

frigivelse i 1969, altså billedpornografien. Den skriftlige pornografi er jo to år før det, at vi på en måde også giver et nedslag her hos Wilhelm Freddie, hvor vi siger jamen, interessen og nysgerrigheden for noget, der måske kan være seksuelt pirrende, seksuelt forbudt, pornografisk inspireret kunst. Den har altså været der selv, når vi går tilbage til 1930'erne.

Nicolas Barbano: Vi har denne her berømte anekdote med Knud Thestrup, justitsminister, som frigav pornoen fuldstændig i 1969, og som bagefter gik ud og fortalte, at han havde troet, at det ville få interessen for det vil forsvinde. Og det var egentlig for at komme det til livs, fordi der skete det '67, da man frigav pornolitteraturen, at der forsvandt interessen for pornografiske romaner eller romaner med seksuelt indhold fra den ene dag til den anden. Alle de her bøger kunne ikke længere sælges og antikvarierne lå lige pludselig inde med bjerge af erotiske romaner fra Hans Reitzels Forlag og så videre. Og han regnede med, at det samme vil ske for resten af pornografien, at man frigav det, så vil interessen forsvinde. Det er anekdoten. Jeg har overvejet, om det i virkeligheden bare er noget, han sagde til sin bekendtskabskreds for at legitimere, at han havde frigivet det, fordi det er sådan lidt pinligt, hvis han kommer i et pænt borgerligt selskab. 'Undskyld, var det ikke Dem, der frigav pornografien i sin tid?' 'Jamen, det er fordi jeg troede, det ville forsvinde af sig selv.'

Louise Lindblad: Uanset hvilken intention justitsministeren havde, så sker det modsatte i hvert fald. Pornoen boomer i Danmark i 70'erne.

Mette Byriel-Thygesen: Men det jeg synes er interessant, er, at når man egentlig også graver lidt og også dels hører folk, hvordan de huskede det, så er det jo også bare det med, at pornoen på en eller anden måde også bliver en legitim ting at have i ens hjem. Der kunne godt ligge weekendsex eller ugens rapport på toilettet eller på kontoret derhjemme. Man kunne godt gå i biografen og se sengekantsfilm eller stjernefilmsfilm, hvor man lige hilser på naboen og hej hej. Og det kunne måske også være, at man gjorde det sammen med nogle venner og sådan. Altså at nogle af de ting i hvert fald også tænker jeg skal berøre i forhold til til tabuisering omkring porno i dag. Den har i hvert fald været anderledes grundlæggende i op gennem 70'erne, ikk?

Louise Lindblad: Jo altså, jeg synes bare det er vildt at tænke på, at det er over 50 år siden, at pornoen blev frigivet. Man kunne forestille sig. Altså hvor langt kunne man ikke nå? Og hvor gode og store pornofilm kunne man ikke få produceret i løbet af halvtreds år? Og hvor frit et forhold kunne vi ikke have til det i dag? Og jeg oplever bare, at det er det fuldstændigt modsatte. Altså, det er... Ikke nok med, at det er privaten, så er det også den enkelte, der holder... Altså det er ikke engang noget jeg deler med min kæreste at jeg ser porno eller hvad jeg ser. Det er virkelig fuldstændig privatsag, og det synes jeg er vildt at tænke på, at vi har taget en rundtur på den måde, som vi har, og som jeg oplever, at vi har.

Nicolas Barbano: Det danske frisind er sådan lidt... Det kommer jo nogle bølgetoppe, og det er helt klart, at der fra slutningen af 60'erne og frem til frigivelsen og så et stykke ind i halvfjerdsene, så er der en eksplosion af dansk frisind, hvor alt muligt bliver tilladt, at man kan snakke om tingene, og man kan have tingene liggende fremme. Jeg så selv min første pornofilm på Bakken, på Dyrehavsbakken, da jeg var otte år gammel, fordi der havde man været bingohallen, som havde nogle automater, hvor man kunne smide en, femogtyver i at dreje på et håndtag, og så kunne man

se en lille film, nogle automaterne. De havde Anders And tegnefilm, og andre havde pornofilm, og de stod ved siden af hinanden, så jeg gik fra den ene til den anden og så pornofilmene. Og jeg ved der er mange andre. Den periode, det har været nitten 1971, som så deres første pornofilm der. Så det var fuldstændig mit første pornoblade, det fandt jeg i en grøftekant på vej fra skole og sådan nogenlunde samme alder. Det har været fuldstændig normalt. Mine skolelærere i halvfjerdserne havde pornoblade frit liggende fremme, selv med børneporno. Så det var virkelig en anden verden, end vi oplever i dag. Meget, meget interessant. Men det dør så ud sidst i 70'erne, hvor der sker det, at kvindebevægelsen kommer ind og begynder at dæmonisere pornoen. Og porno er en form for voldtægt og undertrykkelse af kvinder. Og derfor skal vi have det her uvæsen stoppet. Og det lykkedes faktisk meget godt på den måde, at pornoen bliver stadigvæk produceret og brugt lige så meget som tidligere. Men den går under jorden. Der er ikke længere nogen, der går ud og kan stille sig op og smile og siger, ja jeg laver porno, og jeg er stolt af det. Og først i halvfemserne i sidste halvdel af 90'erne kommer der lige pludselig en ny accept af pornoen, hvor man ligesom siger nu er det okay, det er sjovt med porno. Der kommer en masse nye pornostjerner, og folk går frem under deres [?]. Det starter faktisk med porno-Lasse, som Danmarks Radios B&O afdeling producerer udsendelser om, og som bliver en darling for alle... Danskerne elsker porno-Lasse. Han er skidesød og sjov og charmerende og fræk, og han bliver så et forbillede for danskere, der egentlig godt kunne tænke sig at lave porno. Og det er ok for porno-Lasse Så er det nok også ok for mig. Og så kommer der en hel bølge af danske pornomodeller, som får navne og ansigter, man kan genkende. Og der bliver produceret... Zentropa går ind og begynder at lave at lave porno, og Katja Kean bliver et internationalt navn, og vi har også andre andre danskere, som tager til udlandet og laver laver nøgenbilleder og porno.

Louise Lindblad: Og hvad er det så, der sætter en stopper for det? Altså hvad er det, der sker nu i den her politisk korrekte tid, vi lever i? Hvad er det, der sker?

Nicolas Barbano: Sidst i 90'erne, helt præcis i år 2001, er det igen kvindebevægelsen, der stopper den her. Det her tøbrud hvor man begyndte at dæmonisere pornoen og sige, at det er undertrykkelse af kvinder, at det er voldtægt. Der kommer en nypuritansk bevægelse, som ikke kun handler om porno, men sex generelt i de danske aviser og medier bliver dæmoniseret hele vejen op gennem gennem nullerne og faktisk stadig væk har vi resterne i dag, hvor vi nu er nået til den her victorianske tilstand i Danmark, hvor vi er meget, meget dobbeltmoraliske omkring seksualitet. Vi kan ikke sige, vi kan ikke sige ordet onani for eksempel. Det er meget, meget svært for de fleste mennesker, og vi kan ikke snakke om seksualitet normalt med hinanden, selv om vi et eller andet sted inde i hovedet er vi frisindede og synes, det er okay, men officielt over for andre mennesker, især hvis vi repræsenterer et firma, kan vi slet ikke udtrykke nogen form for accept over for over for den her form for seksualitet.

Mette Byriel-Thygesen: Og det, jeg synes, der er interessant i et kulturhistorisk perspektiv, hvis man skal kigge på det, så tror jeg også, at rigtig mange har ligesom forbundet pornografi, særligt måske i tiden efter halvfjerdserne med, at det var noget, der relaterer sig til onani. Og hvis vi kigger på opfattelsen af onani, så er det jo stadig noget, der er ret tabuiseret. I hvert fald som jeg oplever det. Altså, det er stadig noget, man holder ind til kroppen. Det er ikke noget, man taler om, og der kan sagtens være folk, som er nok så frisindede i, at de taler om deres sexliv og andre ting, men at de ikke nødvendigvis har lyst til at tale om, at de onanerede i går. Og det var fuldstændig fantastisk, at det på en eller anden måde også er noget, der kunne være koblet sammen med også det der med, at man heller ikke taler om: 'hvilket noget porno foretrækker du egentlig at se?' Det på en eller

anden måde... Der er nogle barrierer omkring de ting, og vi tænker også i dag, at der jo også er mange, der bruger porno i parforholdet. Det er heller ikke rigtig noget, vi taler om. Der kom for nylig en undersøgelse den her store 'Sexus-undersøgelse' sidste år. Og den viser jo også, at et kæmpestort antal af danskerne ikke har lyst til at fortælle deres partner, at de onanerer. Det taler man heller ikke om, Som om det også på en eller måde er noget, der er lidt forbudt, eller Gud er jo ikke med dig, så det er jo ikke. Men det er jo helt vildt at tænke på, at vi i dag heller ikke kan tale om, at man onanerer, ikke?

Nicolas Barbano: Du kan se, mens du sagde det og begyndte at snakke om onani. Så gik der en vagt forbi langt bag ved dig, og du kiggede derover op over skulderen sådan instinktivt for at se uha, der kommer en politimand der. Og det er lige præcis den måde, vi reagerer på. Og så kan vi kan, vi kan lave det, der kaldes et safe space, og så kan man lige pludselig tale om det. Men når der kommer nogen udefra for at se, om det er en vagt eller en bus konduktør, eller hvad det er der, så skal man lige pludselig se sig over skulderen og og og bliver flov. Så kommer der et hul i det safe space. Og det er meget karakteristisk for, hvordan vores vores mentalitet er omkring de her ting i dag.

Louise Lindblad: Mit safe space hedder Sabina, Nanna og Rie. Vi har alle sammen set porno, ikke?

Louises veninde Rie: Nej, nej, jeg har aldrig set det.

Louise Lindblad: Du har aldrig set porno?

Louises veninde Rie: Aldrig nogensinde set porno.

Louise Lindblad: Vi er sådan en slags venindegruppe, der generelt taler meget om sex.

Louises veninde Rie: Men jeg kan godt nogle gange sidde og se en film, og så er der nogle meget eksplicitte sexscener og så kan jeg...

Louises veninde 2: Game of Thrones?

Louise Lindblad: Men det her er faktisk første gang, vi taler åbent om vores pornovaner.

Louises veninde Rie: Det var faktisk, ej okay. Det her, det tør jeg ikke sige højt. Ej, ej, det kan ikke sige. Det synes jeg faktisk det er pinligt.

Louises veninde 2: Hvorfor?

Louises veninde Rie: Og så så jeg faktisk en bøssefilm...

Louises veninde 2: Hvad siger du?

Louise Lindblad: Nej, du må ikke holde. Det er jo det, vi skal snakke om, Rie...

Louises veninde 2: En bøssefilm?

Louises veninde 2: Er det lydene? Er det altså det der med at se en fed pik ind i en lille stram fisse?

Louise veninde 3: Ej, for mig er det helt klart historien. Det er altid historien.

Louise Lindblad: Er det historien? Jeg springer og springer hele historien over og går over til der hvor det bare (mundlyd).

Louises veninde Rie: Seriøst? Nej, for mig er det faktisk i starten. Jeg kan nærmest komme bare før de overhovedet begynder.

Louises veninde 2: Hvordan kan du så ikke få det? Altså Nanna og mig snakke om det der med at se det fra serier eller sådan noget normalt.

Louises veninde Rie: Men det synes jeg bare ikke er det samme. Fordi det er sådan jeg synes det er skuespil.

Louises veninde 2: De elsker det alle sammen.

Louises veninde Rie: Jeg tror det er fordi det i virkeligheden. Jeg kan godt lide at holde det adskilt, sådan at det ikke er fordi jeg synes, at det må jeg sige at at i lang tid efter, især efter jeg blev ældre, der følte jeg det en lille smule skammeligt, når jeg havde set det, så fik jeg lyst til bare at pakke det langt væk. Og det er jo ikke, hvis jeg ser Girls eller ej. Okay, lad mig sige Game of Thrones, hvis jeg ser Game of Thrones. Det er jo det.

Louise Lindblad: Det er altså pirrende.

Louises veninde Rie: Det er pirrende, det er det. Og det der, det kunne jeg aldrig drømme om onanere til. Fordi så tror jeg også, at jeg ville. Jeg ville komme til at tænke på det som en form for porno. Jeg ville gerne holde tingene adskilt. Ja.

Louises veninde 2: Det kunne du aldrig finde på at onanerer til?

Louises veninde Rie: Nej, nej.

Louise Lindblad: Nej. Jeg har faktisk aldrig nogensinde onaneret til andet end porno. Og det er netop fordi det der med den der følelse, når man lige efter orgasmen, hvor man bare hurtigt lukker sin browser ned. Ja, det er sådan jeg har det med pornoen, og det er jo fordi jeg skammer mig over, hvad jeg har set. Men jeg tror også kun er jeg rigtig kan tænde på, når det er så langt ude som pornofilm er.

Louises veninde Rie: Men det tror jeg også. Den der skamfølelse kan jeg godt have det, ikke når jeg er sammen med en fyr, men når jeg onanerer, og så efter jeg er kommet, kan jeg godt have en meget stærk skamfølelse. Sådan se mig selv udefra og være sådan 'Ej, du er ulækker'. Og der tror jeg bare, den ville blive forstærket af porno. Så det er måske også indirekte, hvorfor jeg ikke har gjort det...

Louise Lindblad: Ja.

Louises veninde Rie: Så ville jeg bare. Så ville det bare være et ekstra lag til.

Louises veninde 2: Men jeg ville. Jeg ville simpelthen også. Altså, jeg kan virkelig godt relatere til den der skam, jeg i forvejen i hvert fald tidligere har haft i forbindelse med onani. At jeg ligesom det der med at være færdig og sådan. 'Ej, jeg ville ønske, at jeg havde gjort det.' Fordi man synes man er sådan lidt klam. Men. Men hvis jeg gik ind på en pornohjemmeside. Jeg ville simpelthen. Altså, jeg har sådan et billede af, at der ville springe et eller andet ud i hovedet på mig, og der ville komme en mand og voldtage mig eller sådan noget. Fordi jeg ikke ville vide, at jeg skulle trykke på. Jeg føler mig som sådan altså pornoinhabil eller handicappet på nettet, når det kommer til de der dirty sider. Så jeg ville aldrig turde skrive det i min browser, for jeg ville være bange for, at nogen kom og tog mig.

Louise veninde 3: Men det er porno, og jeg er helt klart har set mest af det har været gangbangs. Det har været super, det har været supernedgørende overfor kvinden og det er virkelig forfærdeligt, fordi det er slet ikke det jeg tænder på normalt. Altså i mit eget sexliv ville jeg da blive rigtig ked af det, hvis det at det var sådan noget der var super nedladende, hvor jeg bliver kaldt en luder og sådan noget, Men det har jeg. Det har jeg tit tænkt rigtig meget på i porno.

Louise Lindblad: Ja, det har jeg også. Og er det ikke mærkeligt? Det er næsten alt det, jeg tænder mest på, kvinden må godt ligne en, der har det lidt skidt, og en der ikke har det så godt med det hun laver. Og det passer ikke på det billede, som de personer jeg ser vi er til dagligt. Hvorfor er det at vi tænder...?

Louises veninde Rie: Jeg ved ikke om det handler om det der med, at man til daglig prøver at være sådan en 2020 agtig feminist type, som er super woke, og så har man egentlig et eller andet helt dybt, dybt, dybt inde, fordi når man ser porno, så er det jo også bare noget, som kun er mellem mig og min computer på secret browser. Så på en eller anden måde tror jeg måske også et eller andet. Det er så intimt. Det er så lukket et rum. Det er kun meningen det er mig der skal vide, at det er det her jeg tænder på. Nu ved alle det så...

Louise Lindblad: Nikolas Barbara nu producerede i 2005 pornofilm 'All About Anna' en romantisk komedie med hardcore sexscener. Instrueret af kvinder til kvinder. Og for at være ærlig, så er det nok ikke den film jeg ville sætte på for orgasmens skyld. Men jeg så den. Jeg var underholdt, og jeg skammede mig ikke på noget tidspunkt.

Nicolas Barbano: Det er jeg meget glad for at høre. Det var præcis det, der var meningen med at lave den, og den er også blevet et kæmpemæssigt internationalt hit vil jeg sige. Den bliver set over hele verden kan jeg sige. Der bliver stadig her mange år senere bliver der stadig skrevet om den meget begejstret i på websites og så videre rundt om i verden. Så det er jeg meget meget glad for.

Mette Byriel-Thygesen: Kan du ikke lige introducere lytterne til, hvad er det for en film?

Nicolas Barbano: 'All About Anna' er en film, som jeg producerede og faktisk har konstrueret for mange år siden, som i samarbejde med Zentropa. Zentropa på det tidspunkt havde udviklet noget, de kaldte for Pussy Power konceptet, som var et regelsæt for, hvordan pornofilm skal laves, hvis kvinder skal have lyst til at se dem. De lavede så Constance og Pink Prison og 'Hot men, cool boys' og en bøsse pornofilm, og så lukkede de den afdeling ned, og det synes jeg var synd. Så jeg ringede til mig og sagde: "Har ikke lyst til at lade mig prøve at fortsætte det. Fordi det er et virkelig godt projekt, er jeg virkelig ked af og lukker det. Det er alt for tidligt, det... Der kan laves mange flere film i den genre og kunstnerisk ambitiøse film, og jeg synes, der er mange ting, I ikke har prøvet endnu." Og det var de meget glade for, at jeg kom og sagde til dem: 'Jeg vil lave et samarbejde her'. Desværre så gav de mig altså ikke nogen penge, fordi de lige havde lavet 'Hot men, cool boys', som var blevet en kæmpe fiasko. Ingen overhovedet vil skrive om den eller se den eller interessere sig for den. Den lå bare udsolgt i kæmpe bog, og den havde kostet halvanden million. Så derfor ville de ikke ofre flere penge til mig. Så jeg måtte selv ud og finde penge, og det eneste jeg kunne få finansieret, det var All About Anna, som er sådan en sød lille kærlighedshistorie. Men den har ikke sådan store kunstneriske ambitioner.

Mette Byriel-Thygesen: Men hvad var det, der gjorde, at filmen blev et hit? Nu ser du den. Det var jo porno til kvinder. Hvad var det, tror du... Hvorfor blev den en succes?

Nicolas Barbano: 'All about Anna'? Simpelthen fordi folk synes, den er smukt lavet, og skuespillerne fungerer, er attraktive i den og fungerer. Det er en god historie, man kan spejle sig i. Der er nogle almenmenneskelige problematikker i den. Så det vil jeg tro, du må spørge folk selv.

Louise Lindblad: Ja, og fra et kvindeligt perspektiv, så kunne jeg godt lide at at det var nogle stærke kvinder. Også den her, den franske skuespillerinde pornoskuespillere ende der med, at det er hende, der dominerer. Hende der ligesom. Det synes jeg bare var virkelig fedt, at det var sådan, at kvinderne var fremstillet i den.

Nicolas Barbano: Det er også rigtigt. Det er især kvinderne, der er de dynamiske og stærke og begavede i den. Det er rigtigt. Det var. Det er også to kvinder, der har skrevet manuskriptet, så det er måske der, det kommer fra. Hvis man skal have dansk porno og dansk erotik til at fungere, så skal man dels måske tage ud af landet og lave det, hvor man kan arbejde i fred og arbejde med mennesker, som ikke er bange for at blive stigmatiseret af den her danske dæmonisering af seksualiteten. Den den mangel på frisind, som rent faktisk er en meget, meget stor del af den danske mentalitet, selv om vi har haft to perioder, hvor vi var frisindede og dels så skal man, så skal man have et alibi og læne sig op ad. Og man kan sige Det er ikke porno, det er kunst.

Louise Lindblad: Og, jeg tror jeg måske også, at der skal være noget fokus på, sådan så at fjerdefeminist bølgen ikke også spænder ben for det. At der også skal være noget fokus på, hvordan kvinder bliver fremstillet i de her pornofilm med et større fokus på, hvordan de bliver fremstillet.

Louise Lindblad: Det tænker jeg helt klart, jeg tænker faktisk allerede nu, at man måske har set begyndelsen. Jeg ved ikke engang, om det kaldes noget bestemt, men porno, hvor man på en eller måde kan se med god samvittighed. Det er ligesom, at man køber, køber Fairtrade eller Svanemærket eller sådan noget, men på en eller anden måde får noget porno, der er certificeret, at der har været ordentlige lønforhold bag, at der er indgået aftaler og klausuler. Jeg tror i den tid vi lever i der tror jeg, at sådan noget som sådan noget som det, det gennemsyrrer også vores forhold til porno, ikke. Ikke alle. Det er måske en mindre del af befolkningen, vi taler om, men jeg tror, at det er noget, vi kommer til at se en større fremkomst af.

Nicolas Barbano: Men det, man skal huske, når man snakker om porno og kvinders seksualitet, så selvfølgelig skal der være ordentlige arbejdsforhold. Det siger sig selv. Og det er der generelt også i pornobranchen. I hvert fald i de større produktionsselskaber, der bliver lavet der, fordi der er ikke nogen, der har lyst til at være badboys der. Der er eksempler på forfærdelige, forfærdelige mennesker. Mig bekendt hører det heldigvis til undtagelserne, så det er en snak. Der skal være ordentlige arbejdsforhold. Ligesom i alle andre brancher. Tak. Men, men men mere interessant for mig i den her forbindelse er, hvordan man portrætterer kvinders seksualitet. Og lige i øjeblikket har vi en MeToo bevægelse, som gør, at det er meget, meget vigtigt at ikke at præsentere kvinder som ofre, men at kvinder i stærke roller, som vi snakkede om før i forbindelse med All about Anna. Men man skal også huske, at kvinders seksualitet er jo mere end at være dominerende og stærke. På samme måde som som alle mænd har både en dominerende og en underkastelseside, så er der også kvinder, som tænder på underkastelse. I hvert fald som et rollespil med deres partner. Det er

en kvinde eller en mand, så jeg synes, det er vigtigt, at man at man ikke sætter kvindens seksualitet i bås bare i forhold til en aktuel trend, men at man vil lade kvinders seksualitet være lige så mangfoldigt som mændenes. Nu snakker man jo i øjeblikket om, at der er flere gade danske gadenavne, der skal opkaldes efter efter kvinder, Så det er jo oplagt, at vi skal have en Bodil Jørgensens Boulevard og en porno-Lasses Plaza osv. Men der er nok at tage fat i der. Katja Keans kanal. Haha.

Mette Byriel-Thygesen: Haha.

Louise Lindblad: Sexhundredtallet er produceret af Nationalmuseet for Radio Loud. Jeg hedder Louise Lindblad.

[Vores Tid – Nationalmuseets Mediehus](#)

[Sexhundredtallet S1E2: Beskidt Browser](#)

Produceret af Louise Lindblad for Vores Tid og Radio Loud